

да му позволи да остави около дванадесетъ баталиона за отбраната на Видинъ и да събере останалитѣ си разполагаеми сили, т. е. 19 баталиона, съ които да образува единъ корпусъ и да излѣзе съ него отъ крѣпостъта. Той искаше да вземе нѣколко баталиона отъ Раховския гарнизонъ, да потегли за Плѣвенъ и да се присъедини тамъ съ дивизията на Хасанъ Хаири паша, който трѣбваше да напустне Никополю, безъ да чака нападението на неприятеля; слѣдъ туй да мине прѣзъ Ловечъ и отиде въ Търново, гдѣто да се съедини съ Източната армия, идуща отъ Шуменъ прѣзъ Ески-Джумая и, начело на двѣтъ съединени армии, да настѣпи къмъ Свищовъ, срѣщу неприятеля.

Въ случай, че нѣкое непрѣдвидено обстоятелство не би позволило да стане това съединение, то Османъ паша би могълъ да заеме Ловчанската позиция, която има много по-голѣми прѣимущества отъ Плѣвенската, за отбраната на балканскитѣ проходи. Ловечъ се намира въ една отбранителна топографическа мѣстность и има осигурени съобщения съ София прѣзъ Орхание и Етрополъ и съ Пловдивъ, прѣзъ Троянския проходъ; па, освѣнъ това, той можеше да образува една операциона база за настѣпателни дѣйствия, по причина на близостъта си до Търново и